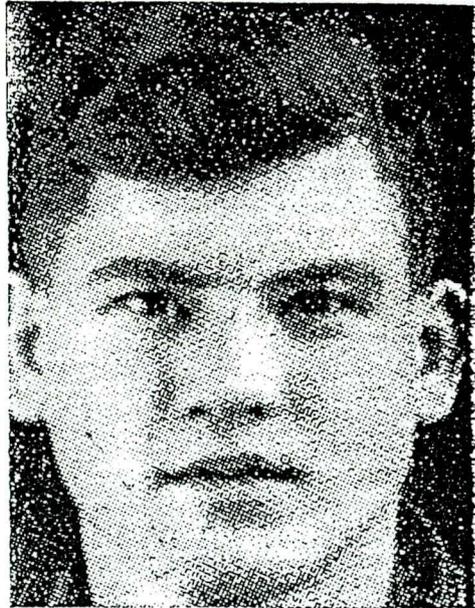

לבנון משה-יוסף

בן אליהו-יושע ויפה. נולד בי"ב בתשרי תרצ"א בירושלים. ילדותו עברה עליו בחברון, בה ינק מאוירת המסורת העברית הקדומה האופפת אותה. כשעברה המשפחה לחיפה למד להכיר את צדה החדש והער של ארץ-ישראל הנבנית. למד בבית-ספר עממי וכשעברה המשפחה לירושלים הסתדר בעבודת פקידות. כעבור זמן קצר מאס בחיי העיר והתגייס לפלמ"ח. בגיוסו זה הרבה לעבור

בנקודות החקלאיות השונות בארץ, התמסר לעבודה חקלאית ולאיימונים צבאיים. זמן-מה שהה באילת-השחר. אמר לבנות את ביתו בעין-השופט שבהרי אפרים. בתקופת המאבק השתתף בהורדת מעפילים מהאניות. במלחמת-השחרור ליווה שיירות מהצפון לדרום, מתל-אביב לירושלים, מתל-אביב לנגב. השתתף בפעולה של יחידת פלמ"ח בואדי-ערה, נפצע ולא יכול לחזור לבסיסו. הסתתר כל הלילה ורק עם בוקר נתגלה על ידי יחידת אויב. לפני התקרב אליו הערבים הצליח לפוצץ את מקלע ה"ברן" שברשותו והשאיר לעצמו רק אקדח, בו נלחם באויבים ונפל ביום 27.3.1948 לאחר שעמד על נפשו עד נשימתו האחרונה.

קבורתו היתה בגבעת-חיים. לפי זרישת הוריו הועברה גויתו לבית-הקברות הצבאי על הר-הרצל בירושלים ב-28.2.1950. אחיו יעקב, הגדול ממנו בשנתיים, נפל גם הוא במלחמת-השחרור. לזכר השנים הוציא אביהם ספר-זכרון: "שיחים כארזים". זכר משה-יוסף הונצח גם על-ידי קביעת השם "גבעת משה" לגבעה של משטרת כרכור שנכבשה מידי הערבים.

מצבות בני המחבר, למעלה בהר הרצל, ולמטה בהר הזיתים

עם הספר

עקר מטרת הספר הצבת-יד לשני בני שנפלו במלחמת הקוממיות (תש"ח): משה יוסף ויעקב שבח, ה' ינקום דמם. מטרה שניה לספר המשך מלחמתי בעד המלה הקדושה והמקודשת "יזכור" שהושלכה בראש חוצות בכניסה לתוככי ירושלים. פולמוס זה נמשך משנת תשכ"ב וספר זה חוליה בשרשרת ספרי: "עמוד ירושלים" (תשכ"ג), "אבן הבחן" (תשכ"ג), "יזכור די-ירושלים" (תשכ"ה).

גם כנסתי פה: אגרות, שברירים ושביבים מעניני העבר ההוה והעתיד שנכתבו במסבות שונות ומהם נתפרסמו מכבר.

אזכירה פה את אשת נעורי, אם ילדי תחי' ומחמל נפשי יפה הדואבת על ערש דוי.

א. י. לבנון

ירושלים, כ"ג טבת תשל"ב